

АВТОР ТИЖНЯ

МАРИНА ГРИМИЧ

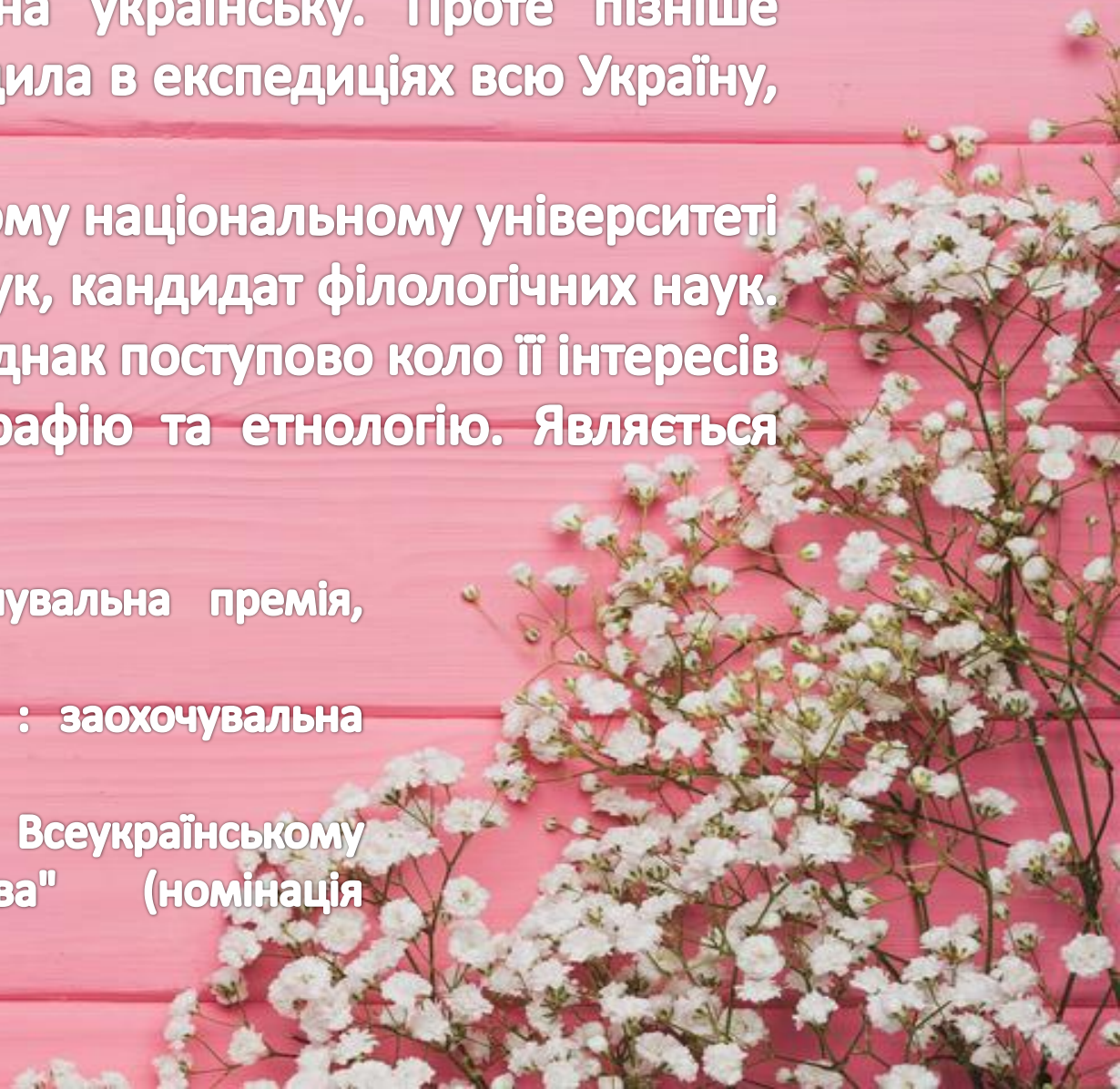
"Мого читача не можна зарахувати до однієї категорії: це і сентиментальна домогосподарка, яка завжди тримає на спеціальній полиці книжки Марини Гримич «напохваті» – поряд з кулінарними рецептами і різноманітними дієтами; це і вишукана бізнес-леді, що ніколи не має часу, тому обирає лише достойні тексти; це й інтелектуал, який любить почитати пікантне читиво за філіжанкою кави і ароматною цигаркою; це і студентка, що читає запоем усе підряд; це і порядний чоловік – батько сімейства, у якого начебто є все, однак бракує ще чогось... Вони всі такі різні, та їх об'єднує одне: мають добрий смак і почуття гумору".

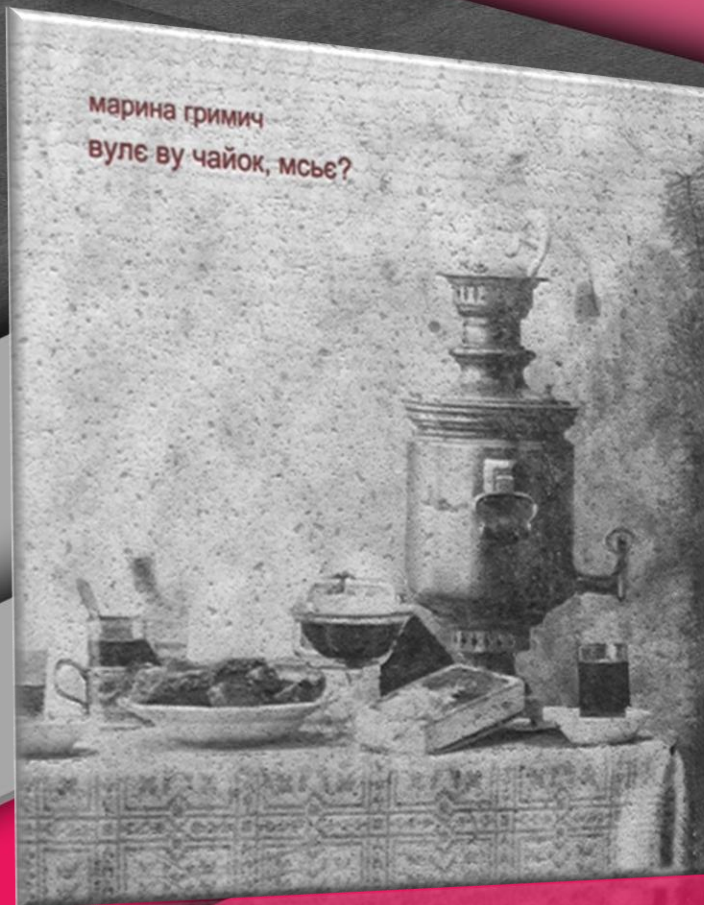
Відома українська письменниця, етнолог та видавець Марина Гримич розпочала свою літературну діяльність як перекладач з сербської, словенської, хорватської та македонської на українську. Проте пізніше захопилася етнологією і антропологією, об'їздила в експедиціях всю Україну, захистила дисертацію.

З 2001 очолює кафедру етнології в Київському національному університеті імені Тараса Шевченка. Доктор історичних наук, кандидат філологічних наук. У науковій роботі починала як фольклорист, однак поступово коло її інтересів перемістилося в споріднену галузь – етнографію та етнологію. Являється головним редактором видавництва "Дуліби".

- ❑ 2001 – роман "Ти чуєш, Марго?.." : заохочувальна премія, "Коронація слова"
- ❑ 2002 – політичний роман "Варфоломієва ніч" : заохочувальна премія, "Коронація слова"
- ❑ 2003 – роман "Еґоїст": перша премія на Всеукраїнському літературному конкурсі "Коронація слова" (номінація "Історіософський роман")

Гримич, М. В. Вулє ву, чайок, мсьє? [Текст] : повість / М. В. Гримич. – Київ : Дуліби, 2013. – 83 с. : іл.

Історична повість про часи розквіту цукрової галузі в Україні в кінці XIX – на початку XX ст.

Паризький франт і невизнаний молодий поет приїжджає в повітове містечко на Слобожанщину, отримавши посаду вчителя в ліцеї, заснованому заможним цукрозаводчиком. Замість очікуваної нудьги в провінційній дірці, Огюст Гівонт зустрічається з багатокультурною спільнотою учителів, винахідливими і дотепними учнями, з дивовижними звичаями чаювання і, звичайно, з коханням.

Гримич, М. Острів білої сови [Текст] : роман / М. Гримич. – Київ : Дуліби, 2010. – 159 с. : іл. – (Серія "Склянка крові з льодом").

"Острів Білої Сови" Марини Гримич увійшов у список 27-ми найкращих творів української літератури за всі часи.

Чи можуть дівчата вагітнити від привида? Всі мешканці маленького острова канадського містечка не бачать в цьому нічого дивного. Проте новоприбула українка, не позбавлена цікавості й винахідливості, береться розслідувати цю загадку.

"Острів Білої Сови" – чудовий містичний детектив, написаний із дивовижно тонким і проникливим почуттям гумору. Щодо міфології і міфіологізації, то вона створена професійною рукою, адже авторка – випробувана не однією експедицією етнолог.